

at de og de Personer faae Indfødsret „saafremt de inden 1 Aar fra denne Lovs Ikrafttræden at regne for Indenrigsministeren godtgjøre at være løste fra deres tidligere underfaatlige Forhold“. Denne Betegnelse „undersaatlig Forhold“ har man ment, ikke var tilstrækkelig, men at der maatte indskydes „eller statsborgerlige“. I den Henseende har et af Udvalgets Medlemmer, nemlig det ærede Medlem for Sorø Amts 3die Valgkreds (Dahl), ikke villet deltage i et saadant Endringsforslag, men dog egentlig kun af sproglige Grunde, idet han nemlig mente, at den schweiziske Opfattelse af Undersaatsforholdet ikke kunde forpligte os til en vort Sprog uafhængt Skjelneth mellem undersaatligt og statsborgerligt Forhold. Derfor Forhandlingerne vare blevne førte mundtlig i Udvalget, antager jeg, at det vilde have været muligt at overbevise det ærede Medlem om, at det ikke alene er af sproglige Grunde, men lige frem ogsaa af statsretlige Grunde, at Endringen bør ske, fordi „undersaatligt“ og „statsborgerligt“ Forhold paa ingen Maade kan siges at dække hinanden. Det glæder mig derfor, at den høitærede Minister har givet Tilfagn om, forsaavidt han atter faar Leilighed til at fremsætte et saadant Lovforslag for Rigsdagen, da at ville tage Hensyn til Udvalgets Bemærkninger i saa Henseende. Endelig er der i Betænkningen gjort opmærksom paa, at ifølge Sædvane udstedes der hvert femte Aar et nyt Cirkulære om de Dphsninger, der kræves af dem, der begjære Indfødsret. En saadan femaarig Periode er nu udløben til Sommer, og man opskrifter da af tidligere Betænkninger et Par Punkter, som man haaber, der vil blive taget Hensyn til. Det ene er, at dansk Sprog ikke kræves af dem, der ere fødte eller i en længere Aarrække have levet i en utvivlsom dansk-talende Egn i Sønderjylland; og Grunden hertil er den, at man ikke ønsker at stille disse Udlandinge i Sønderjylland ringere end dem, der ere fødte i Norge og Sverrig, og med Hensyn til hvilke en saadan Bestemmelse findes i et indenrigsministerielt Cirkulære. Det andet Punkt angaar, til hvem Ansøgningerne stiles, og om at de kunne skrives paa ustemplet Papir, hvilket den høitærede Minister har indrømmet Nødvigheden af. Jeg vil forebygge en Misforstaaelse, som man tidligere har været udsat for. Naar man ønsker disse Dphsninger saa fylldige og nøiagtige som muligt, saa er det ikke Meningen dermed at ville opmuntre Udlandinge, som opholde sig her, til at søge Indfødsret. Sagen har sin historiske Forklaring, og jeg maa da meddele, hvorfor overhovedet disse Cirkulærer fra først

af bleve udstedte. Det viste sig i Samlingen 1873—74, at der i Landstthinget blev optaget ved Endringsforslag en hel Række Personer. Da Sagen kom til Folkethinget, forespurgte Udvalget hos Indenrigsministeren, om der ikke var flere, hvis Ansøgninger henlaa i Ministeriet, og som kunde komme med. Der blev da givet os en hel Liste; men Ministeren ønskede ikke at gjøre nogen Forandring i Lovforslaget. Ved at undersøge Lovforslaget nærmere fandt man, at flere af disse Personer havde søgt atter og atter, og En endog i 3 Aar forgjæves, og hvorfor? Fordi han ikke havde givet tilstrækkelige Dphsninger; han vidste nemlig ikke, hvilke Dphsninger der krævedes. Derfor indvilgede den daværende Indenrigsminister, Jonnesbech, i at udstede en saadan Rundgjørelse hvert femte Aar; og at denne Rundgjørelse bliver saa nøiagtig og fylldig som muligt, det kan man kun ønske fra alle Sider. Det er egentlig kun nogle faa Pennestreg om at gjøre, naar man vil tage Hensyn til disse Hensstillinger fra Udvalgets Side. Endelig er der et Forhold, som jeg ganske vist ikke har Udvalgets Bemyndigelse til at omtale, det er først senere faldet mig ind; men jeg tror dog, det fortjener at komme frem ved denne Leilighed. Fornylig ved Valgene til Kommunalbestyrelsen paa Frederiksberg vil man have lagt Mærke til, at man i Frederiksberg og de andre saakaldte Handelspladser kan deltage i Kommunevalgene uden at have Indfødsret. Det er en Uregelmæssighed i vor Lovgivning, som vistnok burde ændres. Vi have tidligere i vor Betænkning henstillet, at der burde ske Gjennemsyn af de Retsvirkninger, som Indfødsret har. Dette Punkt burde tilføies til de andre.

Forøvrigt skal jeg, idet jeg henviser til Betænkningen, indstille, at Lovforslaget uændret gaar over til 3die Behandling.

**Indenrigsministeren (Skeel):** Der er en Udtalelse i Betænkningen, som jeg dog vil berøre et Øieblik, og det er, at Andrageren under Nummer 70 savner en positiv anbefaling fra Kommunalbestyrelsen. Dette, tror jeg, maa bero paa en Misforstaaelse fra Udvalgets Side. Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse har nemlig udtalt sig omtrent saaledes: Den har fundet Andrageren egnet til at erholde Indfødsret, men henstiller, hvor vidt den Omstændighed, at han har været her i Landet i kortere Tid end den hidtil ellers sædvanlig antagne, kan have Indflydelse paa, om han nu skal optages. Jeg tror ikke, at den sidste Udtalelse, ihvorvel den falder meget naturlig i den Betænkning, som Magistraten har afgivet, egentlig hører hen her